

кръсть Господа нашего Исуса Христа на Голгота. Такивато хора не сж за укоряване, а за съжаление, че сж изгубили човъшкия си образъ, че сж продали душата си на сатана и сж негови сега и за всѣгда. На тѣхъ вѣчния нашъ сждия въ сждния день ще рече: „Идете отъ Мене, проклети, въ огънь вечни, приготвенъ за диавола и неговитѣ ангели; защото гладенъ бѣхъ, и не Ми дадохте да ямъ; жеденъ бѣхъ и не Ме напоихте; странникъ бѣхъ и не Ме прибрахте; голъ бѣхъ, и не Ме облѣкохте; боленъ и въ тъмница, и не Ме споходихте“.

V.

Полумъртва тя се връща
Дома стига съ голѣмъ трудъ
И заваря въ своята къща
Гладни деца, плачъ и студъ.
Въ скръбъ, неволя най-ужасна
Тя полита, катъ несвясна,
И студено ѝ тѣло
Пада въ голото легло.

А какво става по-нататкъ при липсата на хлѣбъ, на огънь? Моето перо отказва да го описва. Опишете си го сами!

VI.

День минува, другъ настава,
Буря по небето вий,
А жената нито шава,
Нито яде, нито пий,
И децата все си пискатъ,
Отъ майка си хлѣбецъ искатъ,
А тя съ цѣклени очи
Гледа страшно и мълчи.

Подиръ два дни предъ носило,
Съ бързи крачки ходи попъ
Във ржце държи кадило
Пѣе пѣснята за гробъ.
А следъ бедната клѣтница
Плачатъ мѣнички дечица,
И гласътъ имъ, леденъ вечъ,
Вѣтъръ носи надалечъ.

